

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

---

SLOVNÍ KATECHEZE

---

3. neděle postní cyklus B

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma. V chrámě zastihl prodavače býčků, ovcí a holubů i směnárníky, jak tam sedí. Tu si udělal z provazů důtky a vyhnal všechny z chrámu i s ovcemi a býčky, směnárníkům rozházel peníze a stoly jim zpřevracel a prodavačům holubů řekl: „Jděte s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržnici!“ (Jan 2, 13-16)

Milí přátelé, dnes máme v evangeliu před sebou dramatickou situaci. Pán Ježíš se pořádně rozčílil, vzal důtky a začal s nimi vyhánět směnárníky a obchodníky z jeruzalémského chrámu. I když se původně Velikonoce slavily v rodině, později, (po vybudování chrámu v Šalamounově době) chodili židé do jeruzalémského chrámu. V Ježíšově době připutovalo do Jeruzaléma až 100 tisíc poutníků a obětovalo se až 18 tisíc beránků. Chrám, setkávání s Bohem se tak snadno stal tržištěm. Poutníci do chrámu přicházeli ze všech stran, také z diaspory, a přinášeli s sebou „nečisté“ mince. Víte někdo, proč byli „nečisté“? Protože to byly mince s podobiznami a božstvy. Ty se proto musely vyměnit za mince „čisté“, které se razily přímo v chrámě. Směna byla vždy pramenem zisku. Jako dnešní banky. Zatímco tehdy byl Jeruzalémský chrám také centrální bankou Palestiny, dnešní banky jsou „chrámem“, kterému je obětován celý svět. Je snadné do toho v dnešní době spadnout. A mnoho lidí si z peněz udělá modlu. Ježíš se už v té době rázně vyhradil proti tomu považovat získávání peněz za důležitější než „získávání“ Božího království. Co bychom asi řekli, kdybychom ho dnes uviděli s bičem v chrámech? Neřekli bychom, že je to nějaký zběsilý blázen, který dostal záchvat, nebo přinejmenším někdo, kdo se nedokáže přizpůsobit, kdo žije mimo realitu? Nepřivedl by Ježíš do krize mnoho pokojných zvyků, které se týkají chrámu, tj. samého Boha, a způsobu, jak k němu někteří lidé přistupují? Dnes v našich chrámech sice nezní zvuky tržiště, zvířat a cinkání peněz, ale ve skutečnosti se často můžeme setkat s tím, že ne všichni lidé považují chrám za místo setkání s Bohem, za místo modlitby a chvály Boha, za dům Boží. Vnímají ho často jako historickou památku. A jak ho vnímáme my? Co je chrám Boží pro nás? Víme, že se v něm setkáváme s živým Bohem ve Slově Božím, v eucharistii a ve společenství? Zkusme si každý poctivě na tuto otázku odpovědět.

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

---

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

3. neděle postní cyklus B

Byly blízko židovské velikonoce a Ježíš se odebral vzhůru do Jeruzaléma. V chrámě zastihl prodavače býčků, ovcí a holubů i směnárníky, jak tam sedí. Tu si udělal z provazů důtky a vyhnal všechny z chrámu i s ovce a býčky, směnárníkům rozházel peníze a stoly jim zpřevracel a prodavačům holubů řekl: „Jděte s tím odtud! Nedělejte z domu mého Otce tržnici!“ (Jan 2, 13-16)

Pomůcky: text vytištěný pro každého k rozdáni

Milí přátelé, dnes máme v evangeliu před sebou dramatickou situaci. Pán Ježíš se pořádně rozčílil, vzal důtky a začal s nimi vyhánět směnárníky a obchodníky z jeruzalémského chrámu. I když se původně Velikonoce slavily v rodině, později, (po vybudování chrámu v Šalamounově době) chodili židé do jeruzalémského chrámu. V Ježíšově době připutovalo do Jeruzaléma až 100 tisíc poutníků a obětovalo se až 18 tisíc beránek. Chrám, setkávání s Bohem se tak snadno stal tržištěm. Poutníci do chrámu přicházeli ze všech stran, také z diaspory, a přinášeli s sebou „nečisté“ mince. Víte někdo, proč byli „nečisté“? Protože to byly mince s podobiznami a božstvy. Ty se proto musely vyměnit za mince „čisté“, které se razily přímo v chrámě. Směna byla vždy pramenem zisku. Jako dnešní banky. Zatímco tehdy byl Jeruzalémský chrám také centrální bankou Palestiny, dnešní banky jsou „chrámem“, kterému je obětován celý svět. Je snadné do toho v dnešní době spadnout. A mnoho lidí si z peněz udělá modlu. Ježíš se už v té době rázně vyhradil proti tomu považovat získávání peněz za důležitější než „získávání“ Božího království. Co bychom asi řekli, kdybychom ho dnes uviděli s bičem v chrámech? Neřekli bychom, že je to nějaký zběsilý blázen, který dostal záchvat, nebo přinejmenším někdo, kdo se nedokáže přizpůsobit, kdo žije mimo realitu? Nepřivedl by Ježíš do krize mnoho pokojných zvyků, které se týkají chrámu, tj. samého Boha, a způsobu, jak k němu někteří lidé přistupují? Dnes v našich chrámech sice nezní zvuky tržiště, zvířat a cinkání peněz, ale ve skutečnosti se často můžeme setkat s tím, že ne všichni lidé považují chrám za místo setkání s Bohem, za místo modlitby a chvály Boha, za dům Boží. Vnímají ho často jako historickou památku. A jak ho vnímáme my? Co je chrám Boží pro nás? Víme, že se v něm setkáváme s živým Bohem ve Slově Božím, v eucharistii a ve společenství? Zkusme si každý poctivě na tuto otázku odpovědět.